

Andreea Runceanu – interviu FUN – noiembrie 2022

Andreea Runceanu, violonist și fondator al trupei Amadeus: „Mi-a plăcut muzica. Și după asta aș pune punct. Muzica e terapie”

Pasiunea Andreei Runceanu pentru vioară s-a aprins de mult, încă din copilărie. Iese la suprafață prin fiecare por, mai ales atunci când artista o descrie ca fiind o continuare a ei sau magie pură. Are „aripi la arcuș” și nimic nu o poate opri din a face muzică.

Când vorbește despre eșec, Andreea aduce aminte de o concluzie importantă la care a ajuns: aceea că nu este făcută din porțelan, iar atunci când greșește, nu se sparge în mii de bucăți, așa cum credea odată. Știe că eșecul doare, dar știe și că are resurse infinite pentru a trece peste.

O poți asculta pe Andreea povestind mai multe în cadrul evenimentului Fuckup Nights, pe 24 noiembrie, la Refugiu Urban. Până atunci, iată un preview!

1. Primul sunet de vioară. Ți-l amintești? Cum a fost când l-ai auzit pentru prima dată? Ce ai simțit? Ce simți acum, când re trăiești acel moment?

Nu-mi amintesc primul sunet de vioară auzit vreodată, în schimb îmi amintesc foarte clar momentul în care am reușit pentru prima dată să fac vioara să sune a vioară, după luni de scârțâieli care nu aduceau deloc a muzică. Cred că e același sentiment pe care îl poate avea un om care reușește să îmblânzească un cal sălbatic. Simți că e la mijloc o magie.

N-am știut atunci ce am făcut altfel de am reușit s-o fac să sune, dar am știut atunci că n-veam să mă despart de ea niciodată.

2. De unde începe muzica, pentru tine? Ce îți place cel mai mult să cânti?

Muzica începe de unde se întâlnește cu emoția din mine și astfel într-o secundă începe să mă miște, în orice fel m-ar mișca. Poate o piesă mă face să mă ridic și să dansez, alta să mă încarc cu energie sau invers, să mă facă să-mi îmbrățișez tristețea. Am piese care mă transportă în timp și în spațiu, și datorită muzicii re trăiesc fidel niște momente din viață – de exemplu Protection de la Massive Attack mă duce mereu în starea și omul care eram în seara aceea când eram în vizită la Giurgiu la o prietenă, aveam 14 ani și mă simțeam mare, sau alta în momentul când l-am adus acasă de la maternitate pe primul meu copil. Asta îmi aduce lacrimi în ochi oriunde aș fi. Și da, îmi place să cânt piese care mă mișcă, oricum m-ar mișca.

3. Tu cum ți-ai recunoscut chemarea? Ce sfat/gând ai pentru cei care își caută chemarea?

Mi-a plăcut muzica. Și aș pune punct după asta. Mi-a plăcut.

Nu cred că am fost mai talentată decât alții, mai muncitoare, mai dotată intelectual. Doar mi-a plăcut muzica mai mult decât altor oameni care au acum alte profesii.

Și asta ar fi sfatul meu: alege ce îți place cel mai mult să faci în viață, ce te mișcă cel mai mult, și ai încredere 100% în ceea ce simți. Mă gândeam azi la volan, în trafic, oare care o fi lucrul pe care dacă l-aș fi știut de mică, mi-ar fi făcut viața mai ușoară? Cred că ar fi faptul că noi știm foarte bine ce e bine pentru noi, din start, în relație cu orice. Și simțim aproape fizic DA-ul sau NU-ul care e adevărat pentru noi. Dacă am lua decizii în funcție de ce simțim intern și nu de ce ne influențează din exterior, pe termen lung s-ar dovedi a fi niște decizii bune, oricât de controversate ar fi pentru cei din jurul nostru.

4. La ce ne folosește muzica? Ce ne aduce bun muzica, cum ne transformă, cum ne salvează, cum ne inspiră? Ce face muzica pentru tine?

Muzica e terapie. Știu că sună a clișeu, dar e adevărat. Muzica îți dă dopamină, te face fericit, te relaxează, te înviorează, te ridică sau chiar te coboară dacă ai nevoie de asta.

Muzica e natură în armonie, e ceva ce ne pătrunde în câteva secunde prin toți porii și se duce cel mai adânc în noi, în suflet, în mijlocul emoțiilor noastre. Se duce acolo unde cuvintele nu ajung sau sunt prea sărace cât să spună ce știe să spună muzica.

Eu ascult muzică încontinuu, și asta n-are nicio legătură cu faptul că sunt muzician. Ascult pentru că îmi face foarte bine, mă ajută câteodată să îmi schimb starea sau, atunci când sunt doar eu cu mine, să petrec un timp frumos.

5. Spune-ne ceva interesant despre vioară, ca instrument.

Vioara e un instrument pe care îl ții foarte aproape, îl simți intim, ajunge să miroasă a tine, e ca o continuare a ta. De asta cred că o iubesc atât de mult și-mi place atât de tare să cânt la vioară. Simt că e parte din corpul meu, o voce, și nu doar un intermediar prin care exprim lumii ce am de exprimat.

6. Cum e să renunți la o vioară veche și să ai una nouă? Ce ai învățat dintr-o astfel de schimbare?

E ca-n viață, ca în relații, orice schimbare are părți minunate în ea, dar și lucruri familiare care îți lipsesc sau de care ți-e dor. De obicei schimbi vioara doar dacă cea nouă e mai bună pentru tine sau cea veche s-a stricat, pentru că, altfel, o vioară cu cât e mai veche, cu atât va suna mai bine. Te atașezi foarte tare de instrumentul tău, așa că te obișnuiești greu cu unul nou.

7. Care-i secretul rezilienței, pentru tine?

Răbdarea, flexibilitatea, și încrederea în viață în general. Lucrurile se așază ele cumva, chiar și când pare a fi cel mai rău.

8. Ce te-a învățat eșecul despre tine?

Cea mai importantă lecție pe care mi-a dat-o eșecul a fost că nu sunt din porțelan și că de fapt am resurse infinite să o iau de la capăt. Da, cazi, te doare, dar nu te spargi în o mie bucăți, cum credeam. Fiecare eșec a fost pentru mine un pas uriaș înainte, făcut de obicei pe un alt drum, cu mai multă energie, creativitate, și de fiecare dată cu și mai puțină frică de eșec.

9. Asști la/auzi despre eșecul cuiva. Care-i primul tău gând, ce îți vine să-i spui?

Mi se strânge inima, gândindu-mă la ce e în sufletul omului, dar primul meu gând e „O să treacă momentul ăsta greu, și o să fie bine apoi”. Îmi vine să îi dau o îmbrățișare mai degrabă decât să îi zic ceva.

Cred că oamenii au mai degrabă nevoie să te simtă aproape, indiferent de ce rezultate au acțiunile sau deciziile lor, decât să le dai sfaturi, încurajări, sau asigurări de genul „Ei, nu-i mare lucru de fapt, nu trebuie să îți pese”.

10. Ce îi spui unei fetițe/unui băiețel care acum învață să cânte la vioară? Dar părinților lor?

De fiecare dată le zic copiilor că n-o să fie deloc *fun* perioada de început, dar că dacă o depășesc... vor fi cei mai fericiți. Și iarăși le mai spun că trebuie doar să aibă răbdare multă și încredere în ei, în mâinile și mintea lor, în procesul ăsta de învățare care e al naibii de greu și de nesuferit la început, dar care aduce atâta satisfacție apoi.

Și mi-e greu să vă zic cam cât de fericită sunt eu când îi văd că au curaj și încredere oarbă în ei și în mine, și reușesc să le crească aripi la arcuș.

Pe Andreea o poți vedea live în cadrul Fuckup Nights, pe 24 noiembrie, la Refugiu Urban din București, începând cu ora 19. Biletele se pot achiziționa [online](#).